

Гика (1842) и на мѣстото му постави Бибеска, когото удобри и Султанътъ. Новый князь въведе въ княжеството доста полезны прѣобразованія; нѣ понеже всичко вършаше произвольно, народътъ отъ градищата са подигнах и той бы принуденъ да бѣга прѣдъ възстанъето.

Тука Русія са намѣси въ движеніето и съ нейно съгласіе Портата проводи войска въ Влахія да умири работытѣ. По наляганъето на Омеръ-паша между Влашко и Портата са подписа съгласіе въ Балта-Лиманъ и Щирбей са назначи за князь въ Влашко, а Гика за господар на Молдова.

За да са послужи съ тѣхнытѣ знанія и съ тѣхната опитность, еще за да ги има на рѣзка срѣщу Русія, Портата бѣше дала прибѣжище на венчкытѣ унгарскы и полскы емигранты отъ маджарското гѣстанъе въ 1848-1849. Нѣ повторителнытѣ наляганія на Русія и Австрія докарахъ Портата до необходимостъ да отрѣче по-нататѣшното гостоприемство на злочестытѣ бойцы. Тѣ са прѣсѣхъхъ по Западна Европа и въ Америка. Въ Турція останъхъ само онѣзи, които са потурчихъ; отъ другытѣ намѣрихъ мѣсто твърдѣ малцына. Турція брѣи днесъ между чиновницытѣ доста лица, на които происхожденіето е отъ тѣзи преселенцы.

Колкото кратковрѣменно и да бѣше прѣбывавањето на Маджарытѣ въ турскытѣ градища, то има своитѣ добры сѣтнины. Маджарытѣ показахъ на старытѣ Турцы, че Христіанытѣ не сѣ туку прости рабы, нѣ че и тѣ са хора съ военны и другы достоинства. Колкото малко и да бѣше туй вліянье на Маджарытѣ, то бѣ по-дѣйствително отъ вліяньето на много другы мѣрky.

Албанскытѣ смущенія скоро са смирихъ. По-трудно бѣше да са смири възстанъето на Българетѣ отъ Бѣлградчиската каза. Извадени отъ търпеніе отъ своеволинытѣ управители и отъ спяхинтѣ и подбужданы отъ Сърбія, тѣзи мирны жители бѣхъ дигнахъли оржжіе да са защитѣхъ и бѣхъ дали доста обширность и упорство на своето движе-